

Lieta C-345/24

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2024. gada 10. maijs

Iesniedzētāja:

Consiglio di Stato (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzētājas nolēmums:

2024. gada 9. maijs

Apelācijas sūdzības iesniedzēja:

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM)

Atbildētāji apelācijas instancē:

BRT SpA

Federazione Italiana Trasportatori (FEDIT)

Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI)

DHL Express (Italy) Srl

TNT Global Express Srl

Fedex Express Italy Srl

United Parcel Service Italia Srl

Amazon Italia Transport Srl

Amazon Italia Logistica Srl

Amazon EU Sàrl

Pamatlietas priekšmets

Consiglio di Stato [Valsts padomē, Itālija] iesniegta apelācijas sūdzība par *Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio* [TAR Lazio, Lacio Reģionālās administratīvās tiesas, Itālija] spriedumu, ar ko pēc minēto pārvadājuma uzņēmumu – šajā lietā atbildētāju – prasības tika atcelts *Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni* (AGCOM, Komunikāciju regulatīvā iestāde, Itālija) lēmums Nr. 94/22/CONS. Ar šo lēmumu bija ieviesta virkne informācijas sniegšanas pienākumu paku piegādes pakalpojumu tirgū.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Direktīvas 97/67/EK un Regulas (ES) 2018/644 interpretācija, lai noskaidrotu, vai tās ir piemērojamas arī tādu piegādes pakalpojumu sniedzējiem, kas nav pārrobežu pakalpojumi. Jautājums par iespējamu nesaderību ar diskriminācijas aizlieguma principu un LESD 14., 114. un 169. pantu. Jautājums par “netiešām pilnvarām” kā juridisko bāzi šajā lietā aplūkotajam valsts regulatīvās iestādes veiktajam pasākumam un jautājums par robežām, ko Savienības tiesības nosaka valsts regulatīvo iestāžu pilnvarām noteikt informācijas sniegšanas pienākumus.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/644 (2018. gada 18. aprīlis) par pārrobežu paku piegādes pakalpojumiem saistībā ar informācijas vākšanu kā tāda ir piemērojama tikai pārrobežu piegādes pakalpojumu sniedzējiem vai, vispārīgi, visiem paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem, neskarot atsevišķās tiesību normās noteiktus īpašus izņēmumus?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tāda, ka minētā regula ir piemērojama tikai pārrobežu piegādes pakalpojumu sniedzējiem, vai Direktīvā 97/67/EK vai arī t.s. “netiešajās pilnvarās” ir rodama juridiskā bāze, kas katrā ziņā ļauj valstu regulatīvajām iestādēm vispārīgi noteikt informācijas sniegšanas pienākumu arī piegādes pakalpojumu sniedzējiem, kuri nav pārrobežu pakalpojumu sniedzēji?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzoša, vai tas, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/644 (2018. gada 18. aprīlis) nav piemērojama tādu piegādes pakalpojumu sniedzējiem, kam nav pārrobežu rakstura, ir atzīstams par pamatotu, nediskriminējošu un atbilstošu Līguma par Eiropas Savienības darbību 14., 114. un 169. pantam?
- 4) Kādās robežās (arī no nepieciešamības un samērīguma aspekta) valsts regulatīvā iestāde var noteikt paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem informācijas sniegšanas pienākumu un, it īpaši, vai ir iespējams noteikt simetriskus informācijas sniegšanas pienākumus, kuri attiecas uz:
 - (i) nosacījumiem, kas tiek piemēroti dažādām klientu tipoloģijām;

(ii) līgumiem, kas regulē attiecības starp atsevišķo uzņēmumu, kurš sniedz paku piegādes pakalpojumu, un uzņēmumiem, kuri dažādos veidos – atkarībā no nozares īpatnībām – piedalās minētā pakalpojuma sniegšanā;

(iii) ekonomiskajiem nosacījumiem un tiesisko aizsardzību, kas paredzēta darba ņēmējiem, kuri citā statusā nodarbināti pakalpojuma sniegšanā?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Direktīvu 2008/6/EK, konkrēti 22.a pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/6/EK (2008. gada 20. februāris), ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgu izveidi, konkrēti 51. apsvērums

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/644 (2018. gada 18. aprīlis) par pārrobežu paku piegādes pakalpojumiem, konkrēti 4. pants

Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1263 (2018. gada 20. septembris), ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2018/644 izveido veidlapas, ar kurām paku piegādes pakalpojumu sniedzēji iesniedz informāciju

Atbilstošās valsts tiesību normas

Decreto legislativo 22 luglio 1999, n. 261 – Attuazione della direttiva 97/67/CE concernente regole comuni per lo sviluppo del mercato interno dei servizi postali comunitari e per il miglioramento della qualità del servizio (1999. gada 22. jūlija Leģislatīvais dekrēts Nr. 261, ar ko īsteno Direktīvu 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai, turpmāk tekstā – “Leģislatīvais dekrēts Nr. 261/1999), konkrēti 2. un 14.bis pants

Komunikāciju regulatīvās iestādes AGCOM 2022. gada 31. marta lēmums Nr. 94/22/CONS “*Obblighi regolamentari nel mercato dei servizi di consegna dei pacchi*” (Regulatīvie pasākumi paku piegādes pakalpojumu tirgū), konkrēti 1. un 2. pants

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Pēc garas un sarežģītas procedūras, kuras gaitā tika pieņemti dažādi lēmumi par analīzi un sabiedriskajām konsultācijām attiecībā uz paku piegādes pakalpojumu tirgu, AGCOM pieņēma 2022. gada 31. marta lēmumu Nr. 94/22/CONS “Regulatīvie pasākumi paku piegādes pakalpojumu tirgū”. Ar to ir ieviesti vairāki

“simetriski” informācijas sniegšanas pienākumi, kas jāpilda visiem noteikta lieluma operatoriem, kuri darbojas paku piegādes pakalpojumu tirgū, un “asimetriski” informācijas sniegšanas pienākumi, kas noteikti tikai *Amazon*.

- 2 “Simetriskie” informācijas sniegšanas pienākumi esot vērsti uz uzraudzības līmeņa paaugstināšanu konkrētajā tirgū tajā konstatētās pārskatāmības neesamības dēļ. Konkrēti, tie ir pienākumi, kas noteikti visiem tiesību subjektiem, kuriem ir tiesības sniegt pasta paku piegādes pakalpojumus plašai sabiedrībai un kuri pasta darbībās nodarbina vismaz 50 darbiniekus un kuriem vismaz trīs gadus pēc kārtas ir bijis gada apgrozījums saistībā ar pasta pakalpojumos ietilpstošām darbībām, kā tie definēti Legīslatīvā dekrēta Nr. 261/1999 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā, kas pārsniedz 10 miljonus EUR.

Šādi “simetriskie” informācijas sniegšanas pienākumi attiecas uz: informāciju par plašai sabiedrībai piedāvāto pakalpojumu ekonomiskajiem nosacījumiem; atsaucē ekonomiskajiem nosacījumiem (vidējo cenu) dažām biznesa klientu grupām, kas identificēti, pamatojoties uz gada apgrozījumu; spēkā esošajiem līgumiem, kas regulē komercattiecības ar nozares uzņēmumiem, ar kuriem ir tieši noslēgts līgums un kas piedalās pasta pakalpojuma sniegšanā; deklarāciju par darba nosacījumu ievērošanu attiecībā pret visām pakalpojuma piegādē iesaistītajām personām un jebkurā tīkla organizācijas līmenī; līguma tipveida shēmām, ko izmanto attiecībā pret personālu, kas pieder dažādajām kategorijām ikvienā organizatoriskajā līmenī.

- 3 Savukārt “asimetriskie” informācijas sniegšanas pienākumi ir pienākumi, kurus *AGCOM* nolēma noteikt tikai *Amazon* sakarā ar kritiskajiem punktiem, kuri tika konstatēti paku piegādes pakalpojumu tirgus analīzē.

It īpaši *Amazon*, papildus iepriekš minētajai informācijai, ir jāsniedz *AGCOM* šāda informācija: vidējā cena, kas piešķirta mazumtirgotājiem (“retailer”), kuri izmanto *Amazon* loģistikas programmu (tā saukto “*FBA*”), par piegādes pakalpojumu; vidējā vienības cena, kas piešķirta “*Delivery Service Providers*” (*DSP*) par piegādes pakalpojumu; vidējā vienas vienības cena, kas piešķirta pārējiem piegādes operatoriem par piegādes pakalpojumu.

- 4 *AGCOM* lēmumu Nr. 94/22/CONS, ceļot četras atsevišķas prasības *TAR Lazio*, apstrīdēja *Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali* (*A.I.C.A.I.*), *DHL Express Italy*, *TNT Global Express*, *Fedex Express Italy*, *United Parcel Service Italia*, *BRT* un *Federazione Italiana Trasportatori* (*FEDIT*) (turpmāk tekstā kopā – “no *Amazon* atšķirīgi operatori”), kā arī *Amazon Italia Transport*, *Amazon Italia Logistica* un *Amazon EU* (turpmāk tekstā kopā – “*Amazon*”).
- 5 *TAR Lazio* ar četriem atsevišķiem spriedumiem apmierināja visas četras prasības, atceļot *AGCOM* lēmumu Nr. 94/22/CONS. Prasību apmierināšanas pamatā esošie iemesli tomēr bija dažādi. Trīs tiesvedībās, ko ierosināja no *Amazon* atšķirīgi operatori, minētā tiesa, pirmkārt, konstatēja izmeklēšanas neesamību/nepilnīgumu *AGCOM* lēmumā. It īpaši, *AGCOM* esot ieviesusi informācijas sniegšanas

pienākumus sektoros B2B (“business-to-business”), kuros no veiktās izmeklēšanas neizrietēja tādas problēmas, lai pamatotu regulatīvu iejaukšanos. Savukārt *Amazon* ierosinātajā tiesvedībā prasības apmierināšanas pamats bija nevis izmeklēšanas neesamība/nepilnīgums, jo sektorā B2C (“business-to-consumer”) tik tiešām bija radušās problēmas, bet gan uzskats, ka trūkst “drošas” normatīvās bāzes.

- 6 Ar četrām atsevišķām apelācijas sūdzībām AGCOM pārsūdzēja *Consiglio di Stato* (Valsts padome), iesniedzējtiesā, minētos *TAR Lazio* taisītos spriedumus par atcelšanu.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 7 Apelācijas tiesvedībā, kurā otra puse ir *Amazon*, AGCOM kritizē *TAR Lazio* spriedumu tajā daļā, kurā ir apgalvots, no vienas puses, ka AGCOM neesot pilnvaru noteikt regulatīvus (ne simetriskus, ne asimetriskus) pienākumus attiecībā pret *Amazon* un, no otras puses, ka lēmumā 94/22/CONS nav pietiekami skaidri norādīta normatīvo aktu bāze, uz ko pamatojas lēmums noteikt minētos informācijas sniegšanas pienākumus.
- 8 Ar atsauci uz Regulu Nr. 2018/644 AGCOM apgalvo, pirmkārt, ka minētā regula ir piemērojama ne tikai pārrobežu paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem, bet arī vispārīgi paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem, tostarp *Amazon*, jo minētais uzņēmums izmanto starptautiskos piegādes tīklus trešo personu pārdoto preču piegādei, un ka *Amazon* grupas uzņēmumi ir kvalificējami kā pasta operatori. Otrkārt, minētās regulas piemērošanas joma neesot ierobežota līdz tradicionālajiem uzņēmumu modeļiem, bet gan esot attiecināma arī uz alternatīvajiem uzņēmumu modeļiem, tostarp elektroniskās tirdzniecības platformām. Treškārt, apstāklis, ka *Amazon* neveic paku pārrobežu piegādes, netraucējot piemērot regulu attiecībā uz to, jo tad, kad regulā ir gribēts atsaukties tieši (tikai) uz pārrobežu piegādes pakalpojumu sniedzējiem, tas ir darīts konkrēti (kā 5. pantā pārrobežu tarifu jomā, savukārt 4. pants “Informācijas sniegšanas” jomā ir vērsti bez atšķirības uz visiem paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem). Ceturtkārt, *TAR Lazio* esot kļūdaini izslēgusi, ka minētā regula var būt derīgs pamatojums, lai AGCOM īstenotu regulatīvās pilnvaras attiecībā pret *Amazon*, ievērojot faktu, ka tas nav operators, kas neveic pārrobežu darbības. Visbeidzot, AGCOM esot pilnvaras noteikt tiesību normas regulatīvās uzraudzības jomā, gan pamatojoties uz Direktīvu 97/67/EK un Lēģislatīvo dekrētu Nr. 261/1999, gan pamatojoties uz Regulu 2018/644, kuras 4. panta 5. punktā valstu regulatīvajām iestādēm ir konkrēti atzīta iespēja noteikt informācijas prasības papildus pašā regulā minētajām prasībām.
- 9 Ar atsauci uz Direktīvu 97/67/EK AGCOM apgalvo, ka *TAR Lazio* esot kļūdaini interpretējusi minēto direktīvu tajā daļā, kurā minētā tiesa apgalvo, ka šīs direktīvas mērķis esot risināt “specifiskās pārrobežu problēmas”. Direktīvas 97/67/EK mērķi un piemērošanas joma esot daudz plašāki, jo tā

ierosina uzlabot Eiropas mērogā piedāvātos pasta pakalpojumus korespondences un paku piegādei un Eiropas pilsoņiem izmantojamo tiesību saskaņošanu gan attiecībā uz valsts pasta pakalpojumiem, gan pārrobežu pasta pakalpojumiem. Tātad *AGCOM* esot tiesības veikt regulatīvus pasākumus, lai pildītu tai tādējādi uzticētos uzdevumus, kuru vidū ir konkurences veicināšana un pasta pakalpojumu lietotāju aizsardzība. Turklāt, neesot nekāda specifiska pienākuma konkrēti norādīt – par sodu atceļot pieņemto aktu – pilnvaru īstenošanas normatīvo avotu.

- 10 Ar atsauci uz regulatīvo pilnvaru pamatojumu, kas noteikts ar lēmumu Nr. 94/22/CONS, *AGCOM* apgalvo, ka tā ir likumīgi rīkojusies kompetenču, kas tai piešķirtas ar Direktīvu 97/67/EK un tās transponēšanas valsts tiesību aktu (Leģislatīvais dekrēts Nr. 261/99), ietvaros. Kognitīvās pilnvaras, kas tai ir kā valsts regulatīvajai iestādei, esot tikušas īstenotas, pamatojoties uz minētajām tiesību normām, kā arī pamatojoties uz Regulu 2018/644, kurā minētās pilnvaras esot turpmāk apstiprinātas un vēl vairāk detalizētas.
- 11 *AGCOM* ar transponējošo valsts tiesību aktu uzticētie uzdevumi, kā “konkurences veicināšanas” funkcija (Leģislatīvā dekrēta Nr. 261/1999 2. panta 4. punkta d) apakšpunkts), “pasta tirgu analīzes un uzraudzības” darbības “ar īpašu atsauci uz pakalpojumu cenām” (Leģislatīvā dekrēta Nr. 261/1999 2. panta 4. punkta g) apakšpunkts), kā arī, vispārīgāk, “pasta tirgu regulēšanas” funkcija [Leģislatīvā dekrēta Nr. 261/1999 2. panta 4. punkta a) apakšpunkts], nevarētu tikt veikti bez pareizas un pilnīgas tirgu pārzināšanas.
- 12 Kā precizēts Direktīvas 2008/6/EK 51. apsvērumā, pasta nozares valsts regulatīvajām iestādēm turklāt, “lai efektīvi pildītu uzticētos pienākumus, [...] ir jāsaņem informācija no tirgus dalībniekiem [...]”.
- 13 Šajā lietā *AGCOM* apgalvo, ka ir veikusi paku piegādes pakalpojumu tirgus analīzi, no kuras izrietēja, ka nav pārskatāmības par piegādes pakalpojumu piedāvājuma nosacījumiem valsts līmenī, kā arī nav pārskatāmības par tīkla struktūru un par tā personāla darba nosacījumu ievērošanu, kas nodarbināts dažādajos pasta pakalpojuma sniegšanas posmos.
- 14 Tāpēc, ņemot vērā minētos kritiskos punktus, kā arī paku piegādes pakalpojumu tirgus evolūciju (B2C tirgus izaugsmi un tā turpmākās attīstības perspektīvu, platformu lomu, ārkārtīgi lielo operatoru skaitu, uzņēmuma organizācijas un darba veidus, kas nav attiecināmi uz nozarē parasti piemērojamajām shēmām), *AGCOM* atzina, ka “regulatīvās uzraudzības līmeņa paaugstināšana ir nepieciešama paku piegādes tirgus efektīvākai kontrolei, kas pieļauj regulatīvu iejaukšanos, vērstu uz to, lai veicinātu konkurenci un nepieļautu kropļojošu situāciju rašanos”.
- 15 Tādējādi apstrīdētais lēmums esot pamatots, jo vērsts uz konkurences veicināšanu: noteikto informācijas sniegšanas pienākumu mērķis ir veicināt lielāku konkurētspēju, stiprinot pārskatāmību par labu patērētājiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

- 16 Spriedumā, ko *TAR Lazio* taisījusi attiecībā uz *Amazon*, AGCOM vēl konstatē kļūdu tajā daļā, kurā tiek apgalvots, ka papildinformācijas sniegšanas pienākumiem būtu katrā ziņā jābūt funkcionāliem un jāuzlabo pārrobežu piegādes pakalpojumi atbilstoši Regulas 2018/644 noteikumiem.
- 17 AGCOM apgalvo, ka ar lēmumu paredzētā informācijas sniegšanas pienākuma noteikšana ir atbilde uz valsts tirgū konstatētajiem kritiskajiem punktiem un saistītajiem ar tiem izvirzītajiem specifiskajiem mērķiem (sākt paku piegādes tirgus visu iekšējo dinamiku konstantu un precīzu uzraudzību un, it īpaši, uzraudzīt faktorus, kuri visvairāk ietekmē operatori konkurētspēju, proti, cenas un darba nosacījumus). Attiecīgi ir kļūdaina, kā arī neloģiska un nesaprātīga *TAR Lazio* perspektīva tikai Regulā 2018/644 saskaņā pamatojumu regulatīvajām pilnvarām, kas īstenotas lēmumā Nr. 94/22/CONS, un pārbaudīt tajā paredzēto regulatīvo pasākumu “nepieciešamību” tikai pamatojoties uz minēto regulu un tajā izvirzītajiem mērķiem.
- 18 AGCOM turklāt uzskata, ka apstrīdētais spriedums ir kļūdainis arī tajā daļā, kurā izslēdz, ka konkrētajā gadījumā konkrēto informācijas sniegšanas pienākumu noteikšanu var pamatot ar tā saukto netiešo pilnvaru teoriju. Tās ieskatā, ja likumības principa stingra piemērošana vispārīgi prasa, lai primārais tiesiskais regulējums konkrēti piešķirtu regulatīvas pilnvaras neatkarīgajām iestādēm, ir arī taisnība, ka minēto pilnvaru pamatojumu var netieši izsecināt no tiesību normām, kurās definēti pašu iestāžu uzdevumi un mērķi.
- 19 Spriedumos pirmajā instancē lietās, ko ierosināja no *Amazon* atšķirīgi operatori, *TAR Lazio* neapšaubīja AGCOM pilnvaru esamību vispārīgi noteikt pasta operatoriem informācijas sniegšanas pienākumus, bet gan papildus izmeklēšanas neesamības/nepilnīguma konstatācijai konkrētajā gadījumā drīzāk apstrīdēja lēmuma Nr. 94/22/CONS 1. pantā minēto vispārējo informācijas sniegšanas pienākumu nepieciešamību un samērīgumu.
- 20 Tomēr trīs apelācijas sūdzībās par trim minētajiem spriedumiem AGCOM piedāvā apelācijas pamatu, kas attiecas uz pilnvaru, kuras īstenotas ar lēmuma Nr. 94/22/CONS izdošanu, normatīvo bāzi. Šajā sakarā tā apgalvo, ka *TAR Lazio*, vadoties no kļūdaina pieņēmuma, atbilstoši kuram šī normatīvā bāze ir meklējama tikai Regulā 2018/644, ir veikusi izvērtējumu par regulatīvās iejaukšanās pamatojumu un par noteikto informācijas sniegšanas pienākumu nepieciešamību un samērīgumu, par vienīgo atsauces parametru pieņemot minēto regulu un nevis arī, pie tam vispirms, Direktīvu 1997/67/EK (it īpaši 22.a pantu, kas ieviests ar Direktīvu 2008/6/EK) un valsts transponējošo tiesību aktu (Legislatīvo dekrētu Nr. 261/99), kā arī Direktīvas 2008/6/EK 51. apsvērumu.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 21 Iesniedzējtiesai vispirms ir šaubas par to, vai AGCOM ir un iespējami var tikt paplašinātas pilnvaras noteikt tādus informācijas sniegšanas pienākumus, kādi ir

aplūkoti šajā lietā, konkrēti – tādiem piegādes pakalpojumu, kas nav pārrobežu pakalpojumi, sniedzējiem, kāds ir *Amazon*.

- 22 Šīs šaubas vēl vairāk pastiprina apstākļi, ka *AGCOM* iepriekš minētajos apelācijas aktos apgalvo, ka tās pilnvaras izriet (arī) no vairākiem Direktīvas 97/67/EK un Regulas Nr. 2018/644 “apsvērumiem”, kā arī un it īpaši no Direktīvas 2008/6/EK 51. apsvēruma. Uztāšana uz “apsvērumu” varētu atklāt grūtības identificēt skaidru un konkrētu tiesību normu, kas būtu lietderīga īstenoto pilnvaru pamatošanai. Minētais tiesiskais regulējums par šo punktu var šķist “izplūdis” un ne visai precīzs.
- 23 Šajā sakarā skaidrību ieviest neļauj arī pārējie *AGCOM* lēmumi, kuros ir atšķetināta visa sarežģītā procedūra, kas izvērtās lēmumā Nr. 94/22/CONS. No dažiem minētajiem lēmumiem izriet, ka *AGCOM* ir pat konkrēti izslēgusi, ka pilnvaras noteikt informācijas sniegšanas pienākumus izriet no Regulas 2018/644, savukārt šajā lietā tā apgalvo pretējo.
- 24 Vēl viens jautājums, par ko iesniedzējtiesai ir šaubas, attiecas uz Direktīvas 97/67/EK 9. pantu. Minētajā pantā ir paredzēts, ka “attiecībā uz pakalpojumiem, kas nepieder pie universālā pakalpojuma, dalībvalstis var ieviest vispārīgas atļaujas, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu pamatprasību ievērošanu”.
- 25 Pamatprasības ir definētas direktīvas 2. panta pirmās daļas 19. punktā, kurš formulēts šādi: ““Pamatprasības” ir vispārīgi iemesli, kas nav ekonomiski iemesli un kas var rosināt kādu dalībvalsti piemērot nosacījumus pasta pakalpojumu sniegšanai. Šie iemesli ir korespondences noslēpums, tīkla drošība saistībā ar bīstamu preču pārvadāšanu, nodarbinātības noteikumu ievērošana, sociālā nodrošinājuma shēmas, kas noteiktas normatīvajos vai administratīvajos aktos un/vai koplīgumos, par kuriem valsts līmenī panākta vienošanās starp sociālajiem partneriem saskaņā ar Kopienas un attiecīgās valsts tiesību aktiem, un – pamatotos gadījumos – datu aizsardzība, vides aizsardzība un reģionālā plānošana. Datu aizsardzība var ietvert personas datu aizsardzību, nosūtītās vai glabātās informācijas konfidencialitāti un privātās dzīves aizsardzību”.
- 26 Kamēr attiecībā pret *Amazon* ir šaubīgi, vai *AGCOM* pavisam nav normatīvās bāzes, lai iejauktos, attiecībā pret pārējiem operatoriem, kas ir puses atlikušajās apelācijās, šaubas attiecas visvairāk uz to, cik tālu *AGCOM* var iet, paredzot informācijas sniegšanas pienākumus. Būtībā, ir jānoskaidro, vai *AGCOM* noteiktos pienākumus var pamatot ar kādu no Direktīvas 97/67/EK 2. panta 19. punktā uzskaitītajām pamatprasībām un vai tie ir samērīgi, jo piemēroti izvirzīto mērķu sasniegšanai, un vai minētos mērķus nevar sasniegt ar citiem, šaurākiem pienākumiem.
- 27 Nupat minētajā aspektā ir vērts atcerēties, ka Leģislatīvā dekrēta Nr. 261/1999 14.*bis* pantā, ar ko transponēts Direktīvas 97/67/EK 22.a pants, ir paredzētas tipiskas informācijas sniegšanas pilnvaras, kas ir īstenojamas individuāli un katrā gadījumā ievērojot samērīguma principu. Efektīvai uzticēto uzdevumu izpildei

AGCOM var ievākt informāciju no operatoriem, vēršoties pie katra no tiem operatoriem, kura darbības tiek uzskatītas par nozīmīgām Eiropas un valsts likumdevēja konkrēti piešķirto funkciju konkrētai izpildei, un pamatojoties uz atbilstošiem pamatiem un precīziem lūgumiem.

- 28 Iesniedzējtiesas ieskatā nav skaidrs, vai minētās tiesību normas pieļauj arī iespēju noteikt vispārinātus informācijas sniegšanas pienākumus un vai tās var veidot normatīvo bāzi šādu pilnvaru īstenošanai.

DARBA VERSIJA